

25. november 2004

**ØKONOMI- OG
ERHVERVSMINISTERIET**
Slotsholmsgade 10-12
1216 København K

Tlf. 33 92 33 50
Fax 33 12 37 78
CVR-nr. 10 09 24 85
oem@oem.dk
www.oem.dk

Notat

Resumé af høringssvar til udkast til bekendtgørelser om pristillæg efter de nye bestemmelser i elforsyningsloven.

I det følgende gennemgås hovedtrækkene i indkomne høringssvar til udkastene til bekendtgørelser om pristillæg efter de nye bestemmelser i elforsyningsloven:

1. Bekendtgørelse om pristillæg til elektricitet produceret ved decentral kraftvarme m.v.
2. Bekendtgørelse om pristillæg til andre VE-anlæg end vindmøller.
3. Bekendtgørelse om nettilslutning af vindmøller og pristillæg til vindmølleproduceret elektricitet m.m.

Udkastene blev den 19. oktober 2004 sendt i ekstern høring til 41 organisationer og myndigheder med høringsfrist den 3. november 2004.

Økonomi- og Erhvervsministeriet har pr. 5. november 2004 modtaget høringssvar fra 17 organisationer og myndigheder. Endvidere har ministeriet uden for høringen modtaget henvendelser om bekendtgørelserne fra 3 virksomheder.

I det følgende gennemgås de dele af høringssvarene, som efter Økonomi- og Erhvervsministeriets vurdering rejser mere principielle spørgsmål af betydning for støttens størrelse og anlægsejernes stilling. Tillige bringes Økonomi- og Erhvervsministeriets *kommentarer i kursiv* til disse emner, herunder oplysning om, hvorvidt der er sket ændringer i udkastet.

Derudover har høringssvarene givet anledning til en række andre, mere detailprægede eller

redaktionelle ændringer i udkastene til bekendtgørelser.

I. Bekendtgørelse om pristillæg til elektricitet produceret ved decentral kraftvarme

m.v.

A. Fastsættelse af grundbeløb for pristillæg.

1. Fastsættelse af grundbeløb ved nettoafregning.

Grundbeløbet skal fastsættes ud fra det af årene 2001-03, hvor støttebehovet har været størst. Hvis anlægget er gået over til nettoafregning i denne periode, fastsættes grundbeløbet ifølge udkastets § 6, stk. 2, kun på grundlag af det år eller et af de år, hvor der er nettoafregnet.

Affald Danmark, Indukraft og Cheminova påpeger, at anlægsejeren derved kan blive afskåret fra at vælge det bedste år for beregningen af grundbeløbet. Det foreslås, at anlægsejeren skal kunne vælge det bedste år, uanset om der var nettoafregnet eller ej i dette år, og at støtten derefter skal korrigeres efter overgang til nettoafregning.

Udkastet er ændret, således at grundbeløbet, hvis der ikke er nettoafregnet i to af årene 2001-03, fastsættes som den højeste udbetalte støtte i det tredje år og 2004.

2. Ændring af grundbeløb p.g.a. lange udetider, ændret driftsform m.v.

Ifølge udkastets § 6, stk. 5, kan der under særlige betingelser tages hensyn til lange udetider og andre driftsforstyrrelser, således at der kan fastsættes et beregnet grundbeløb.

Kommunekemi finder, at grundbeløbet kan blive urimeligt lavt p.g.a. lange udetider (1-2 år) ved totalrenovering af forbrændingsanlæg i de udvalgte år 2001-03. Kommunekemi vurderer dog, at § 6, stk. 5, giver mulighed for at medregne produktion i 2004, hvis der er produceret normalt i dette år.

Affald Danmark finder, at man bør sammenligne med regelmæssig drift af det i 2004 eksisterende anlæg, når man skal fastsætte grundbeløbet, og ikke med driften i 2000 eller tidligere år. Derved kan der tages hensyn til indkørringsproblemer for anlæg ombygget i perioden 2001-04.

Dansk Fjernvarme finder, at § 6, stk. 5, er for snæver, idet der bør foretages beregning af grundbeløbet, hvis der har været 2 måneders udetid i det bedste år, i stedet for 3 måneder som nævnt i udkastet. Foreningen nævner, at der i havaritilfælde ofte findes en beregning af driftstabet, som er accepteret af forsikringsselskabet, og som bør kunne lægges til grund ved beregning af grundbeløbet.

Renosam finder behov for, at affaldsanlæg, som har en uregelmæssig drift i 2001-04, kan få beregnet grundbeløb på grundlag af perioder i de nævnte år. Endvidere foreslås, at grundbeløbet beregnes på grundlag af projektdata, jf. udkastets § 7, stk. 2, hvis der ikke findes anvendelige driftsperioder i de nævnte år.

Som udgangspunkt skal grundbeløbet fastsættes ud fra støttebehovet i et udvalgt år, således at der er et gennemsigtigt grundlag for fastsættelsen. Der skal være mulighed for særlige beregninger ved fastsættelsen af grundbeløbet i ekstraordinære tilfælde, hvor det ikke anses for rimeligt at basere grundbeløbet på et kalenderårs drift. Derfor er det nødvendigt at fastholde § 6, stk. 5, som en klart afgrænset undtagelsesbestemmelse.

Det vurderes, at de rejste problemer må anses for tilgodeset i rimeligt omfang. Der er mulighed for at medregne normal produktion i 2004, hvorved de nævnte problemer i vidt omfang kan tilgodeses. Derudover skal grundbeløbet beregnes efter 2 måneders udetid som foreslået af Dansk Fjernvarme.

Det vil være betænkeligt at fastslå, at de nævnte forsikringsmæssige beregninger skal lægges til grund ved en beregning af grundbeløb, men de vil efter forholdene kunne indgå i

vurderingen.

Projektdata er et usikkert grundlag for beregningen af grundbeløbet i disse tilfælde. I bekendtgørelsen henvises der derfor kun til projektdata, hvis der er tale om nye anlæg, der ikke har været i drift i 2004.

4. Efterregulering af grundbeløb, som er foreløbigt fastsat.

Efter § 8 skal der laves en fornyet beregning af grundbeløbet i visse tilfælde efter 3 års drift af anlægget.

Dansk Fjernvarme finder, at denne fornyede beregning kun er mulig for værker, der fortsætter med treledstariffen efter lovens § 58 a, idet værker, der er gået over på markedsvilkår efter § 58, vil ændre driftsform.

Bestemmelserne er uddybet med henblik på værker på markedsvilkår, idet beregningen foretages på grundlag af den gennemsnitlige afregning efter treledstariffen til en produktionsenhed med lignende produktionskapacitet og lignende fordeling af varmeproduktionen.

B. Anlægget skal stå til rådighed.

1. Om udetid i forbindelse med rådighedsforpligtelsen.

Værker med pristillæg efter § 58 skal stå til rådighed for det sammenhængende elforsyningssystem efter nærmere bestemmelser i udkastets §§ 13-15.

Foreningen Danske Kraftvarmeværker, Renosam og Indukraft kritiserer kravet om, at værkerne kun må have en udetid på i alt 4 uger pr. år, hvor de ikke skal stå til rådighed. Der henvises til, at værkerne reelt ofte har længere udetider, og at disse udetider derved allerede indgår i grundbeløbet. Renosam finder behov for 7 ugers udetid årligt for affaldsanlæg. Indukraft finder, at der bør tages hensyn til, at det kan være nødvendigt at nedsætte aktiviteten i industrielle anlæg i perioder af driftsøkonomiske grunde.

Det er efter lovens § 58, stk. 8, en betingelse for at få pristillæg, at anlægget er driftsklart og står til rådighed for elforsyningssystemet. Hvis et anlæg ikke er i drift, fordi der ikke er behov for dets varmeproduktion i en periode, kan det reelt ikke anses for at stå til rådighed så længe.

Det vurderes, at en udetid på 4 uger er rimelig for værkerne som helhed. For affaldsanlæg ændres udkastet dog, således at udetiden er sat op til 6 uger pr. år af hensyn til de særlige driftsmæssige forhold.

2. Anmeldelser om rådighed, kontrol af rådighedsforpligtelsen

Efter udkastets § 13-14 skal anlægsejeren anmelde driftsstop til den systemansvarlige virksomhed, som kan lave stikprøvevis opstart af anlæg.

Foreningen Danske Kraftvarmeværker anbefaler, at den systemansvarlige virksomhed kontrollerer rådighedsforpligtelsen på mere ubureaukratiske måder.

Dansk Fjernvarme anbefaler, at kun driftsstop over 2 døgn skal anmeldes, imod 1 døgn i udkastet. Foreningen finder, at der ikke bør iværksættes stikprøver på anlæg med regelmæssig produktion.

Renosam finder, at der på grund af affaldsanlæggenes driftsforhold ikke uden videre kan laves stikprøvevis opstart.

Indukraft påpeger, at stikprøvevis opstarter er særligt bekostelige for industrielle procesanlæg.

Det er et vigtigt hensyn at sikre, at bestemmelserne om, at anlæggene skal være til rådighed, overholdes i praksis. Udkastets bestemmelser herom er imidlertid ændret, uden at formålet

med bestemmelserne tabes. Der skal således tages hensyn til de enkelte værkers eller værskategoriens produktion og driftsøkonomi. Stikprøvevis opstart reserveres til særlige tilfælde, hvor man ikke på anden vis kan godtgøre, at anlægget er til rådighed. Endvidere skal ejeren først anmelde, at et anlæg ikke er driftsklart, efter et døgn standsning.

3. Virkninger af, at et anlæg ikke er til rådighed.

Pristillæg bortfalder for den tid, hvor et anlæg ikke er til rådighed.

Eltra kritiserer, at der foretages et yderligere fradrag på 50 % af det bortfaldne beløb, hvis det konstateres ved en stikprøve, at et anlæg ikke er til rådighed. Eltra finder, at et fradrag af denne art har karakter af en bøde.

Bestemmelsen er ændret, således at der ikke tillægges yderligere procentuelt fradrag til bortfaldne pristillæg.

C. Andet vedrørende store decentrale værker (§ 58).

1. Indeksring af støtte

Ifølge udkastet indekseres pristillægget baseret på 75 % nettoprisindeks og 25 % kulindeks.

Dansk Fjernvarme, Elsam Kraft A/S og Dansk Energi finder, at indeks bør være hhv. 70 % og 30 %, svarende til satserne ifølge treledstariffen (bilag 4).

De nævnte procentsatser er ændret som anført.

2. Overgang til markedsvilkår.

Affald Danmark finder, at ejere af affaldsforbrændingsanlæg med elproduktion ikke har haft tilstrækkelig tid til at forberede markedsovergangen. De har derfor ikke kunnet udbyde deres leverancer efter udbudsreglerne.

EU-udbudsreglerne for forsyningsvirksomheder begrænser ikke adgangen til at sælge elektricitet på elmarkedet.

D. Andet.

1. Fravalgsperioden for pristillæg skal medregnes i den periode, hvori der kan ydes støtte.

Elsam Kraft A/S og Dansk Energi finder det urimeligt, at den periode, hvor elproducenten har fravalgt at få pristillæg, bliver regnet med i den samlede støtteperiode ifølge loven.

Elsam Kraft A/S anfører, at anlæggene ikke "belaster" elforbrugerne i den periode, hvor de ikke får pristillæg.

Støtteperioden og -størrelsen er fastsat under hensyn til en rimelig finansiering af anlægget i dets forventede levetid. Hvis en fravalgsperiode, hvor elektriciteten fra anlægget overgår til rene markedsvilkår, ikke medregnes i støtteperioden, vil elforbrugerne derved betale en overkompensation i forhold til det, der er forudsat i elforsyningsloven.

2. Vedrørende værker med treledstarif efter § 58 a.

Dansk Energi spørger, om der er hjemmel til udkastets bestemmelser om, at ejere af værker under 5 MW, som har valgt at gå over til markedsvilkår efter § 58, kan vælge at gå tilbage til at få støtte efter treledstariffen efter elforsyningslovens § 58 a.

Der er ikke efter lovens ordlyd noget til hinder herfor.

Ifølge lovbemærkningerne skal overgangen til pristillæg efter § 58 være bindende, men hvis ikke der er en fortrydelsesret for ejere af værker under 5 MW, som er gået over til § 58, ville færre være motiverede til at gå over til markedsvilkår. Denne overgang til markedsvilkår er et afgørende hensyn bag lovændringen. Derfor er der i bekendtgørelsen givet adgang til at vælge tilbage til pristillæg efter § 58 a, men der skal gå et år efter overgangen til § 58,

hvorved det hensyn til kontinuitet og administrerbarhed, som ligger bag bemærkningen om bindende tilmelding, er blevet tilgodeset.

Dansk Energi spørger, om elproducenter, som får støtte efter § 58 a, hvorved den systemansvarlige virksomhed sælger elektriciteten på markedet og udbetaler pristillægget, kan deltage i regulerkraftmarkedet og samtidig forblive på støtten efter § 58 a.

Dette er ikke i overensstemmelse med bestemmelserne i §§ 58 og 58 a og de hensyn, der ligger bag ved bestemmelserne. Ordningen efter § 58 a er et tilbud til producenter, som ikke ønsker at overgå til markedsvilkår efter § 58. Ordningen indebærer særlige fordele for producenten og særlige opgaver og PSO-omkostninger for den systemansvarlige virksomhed. En mulighed for delvis deltagelse på markedsvilkår ville skabe uklarhed om den systemansvarlige virksomheds forpligtelser og om opgørelsen af de omkostninger, som elforbrugerne skal betale.

3. Klage over Energistyrelsens afgørelser.

Dansk Fjernvarme kritiserer, at visse af Energistyrelsens afgørelser efter udkastet ikke kan påklages til Energiklagenævnet. Indukraft og Kommunekemi kritiserer, at Energistyrelsen efter udkastet skal være klageinstans for afgørelser truffet af den systemansvarlige virksomhed.

Udkastet er ændret på forskellige punkter, således at konkrete afgørelser, som Energistyrelsen træffer, kan påklages til Energiklagenævnet. Det gælder også for afgørelser, som styrelsen træffer som klageinstans for den systemansvarlige virksomhed.

Energistyrelsens godkendelse af generelle retningslinier fra den systemansvarlige virksomhed, kan ikke påklages til anden administrativ myndighed. Der er her ikke tale om konkrete enkeltafgørelser. Der kan derimod klages over en afgørelse efter disse retningslinier.

II. Bekendtgørelse om pristillæg til andre VE-anlæg end vindmøller

A. Generelt om støttens størrelse.

OVE finder bl.a. behov for større støtte til bølgekraftanlæg.

Støttens størrelse er fastlagt ved aftalen af 29. marts 2004.

B. Nedsættelse af pristillæg.

Affald Danmark kritiserer udkastets § 7 om, at pristillæg til faste biobrændsler på anlæg før 1994 nedsættes med 17 øre pr. kWh fra 26 øre pr. kWh til 9 øre pr. kWh.

Bestemmelsen drejer sig om pristillæg til elektricitet produceret på faste biobrændsler sammen med andre brændsler. Ifølge § 57 b, stk. 2, i elforsyningsloven udgør dette pristillæg 26 øre pr. kWh, men der er hjemmel til at nedsætte det efter § 57 b, stk. 6. Det er denne nedsættelse, som er sket i bekendtgørelsens § 7. Nedsættelsen med 17 øre pr. kWh svarer til, pristillægget til elektricitet fra anlæg, der kun bruger faste biobrændsler, allerede efter de tidligere regler er nedsat med 17 øre pr. kWh fra 60 til 43 øre pr. kWh.

Baggrunden for nedsættelsen er, at der ikke tilsigtes en forhøjelse af støtten ved de nye regler.

Elsam Kraft A/S spørger, om bestemmelsen i § 7 om nedsættelsen af pristillæg udelukker pristillæg til en planlagt fremtidig anvendelse af biogas på Mårbjergværket sammen med andre brændsler.

Der kan gives pristillæg til elektricitet fremstillet ved biogas sammen med andre brændsler

efter bestemmelserne i elforsyningslovens § 57 b, stk. 2 eller 3.

Energi E2 A/S finder, at elektricitet fra Blok 7 på Junckers Savværk i Køge må være berettiget til at få 60 øre pr. kWh (tillæg og markedspris) efter elforsyningslovens § 57, stk. 3, uanset bestemmelserne i udkastets § 7. Der henvises til, at Energi E2, som ejer blok 7, ved årsskiftet 2003/04 har genforhandlet en salgsaftale for damp fra Junckers Savværk som et led i handlingsplan for at rette op på økonomien i savværket. Herunder har Energi E2 lagt vægt på, at elektriciteten fremover ville blive betalt med 60 øre pr. kWh. Selskabet henviser bl.a. til, at en støtte på 60 øre pr. kWh var nævnt i det daværende udkast til lovforslag, som ikke blev fremsat, og at dette støttebeløb også fremgår af den nye § 57, stk. 3.

Energistyrelsen bemærker, at der efter det oplyste i dag ydes 43 øre pr. kWh til elektricitet fra blok 7 i overensstemmelse med de nugældende bestemmelser. Efter § 7 i bekendtgørelsesudkastet skal støtten fremover have samme størrelse, jf. det ovenfor anførte om, at det ikke har været hensigten at forøge hidtidig støtte. Der ses ikke at være grundlag for, at selskabet kunne have en forventning om en fremtidig støtte på 60 øre pr. kWh. Det fremgår således af § 57, stk. 7, i den vedtagne lov og af tilsvarende bestemmelser i det tidligere udkast til lovforslag, at pristillæg efter § 57 kan nedsættes eller bortfalde.

Novopan peger på problemer for værkets elproduktion baseret på træflis og finder behov for, at der for fremtiden ydes en støtte på 60 øre pr. kWh. I høringssvaret henvises til, at støtten til værket ifølge udkastet nedsættes fra de hidtidige 43 øre pr. kWh til 34 øre pr. kWh.

Pristillæg til eksisterende industrielle kraftvarmeværker med biomasse som energikilde er allerede i de nugældende regler nedsat fra 60 til 43 øre pr. kWh efter 6 års forløb. Denne nedsættelse videreføres i bekendtgørelsen, da der som nævnt ovenfor ikke tilsigtes en forhøjelse af støtten med de nye regler. Hvad angår bemærkningerne om, at støtten ydermere nedsættes til 34 øre pr. kWh, er der tale om en fejl i udkastet, som er blevet rettet, således at tillæg og markedspris til denne kategori også fremover udgør 43 øre pr. kWh.

III. Bekendtgørelse om nettilslutning af vindmøller og pristillæg til vindmølleproduceret elektricitet m.m.

A. Måling m.v.

Vindmølleforeningen foreslår udkastets § 8, stk. 3, ændret, således at ordet ”netvirksomhedens” udgår, idet det som hovedregel er vindmølle ejerens afregningsmåler og ikke netvirksomhedens afregningsmåler.

Bestemmelsen er ændret i overensstemmelse hermed.

Vindmølleindustrien og DONG bemærker til udkastets § 9, stk. 1, at kravet om afregningsmåler i alle nye møller bør gøres mere fleksibelt i de situationer, hvor samtlige møller i en klynge eller park er ejet af den samme ejer, fx et energiselskab, idet der henvises til behovet for administrative forenklinger. DONG bemærker, at en bestemmelse om egen afregningsmåler vil medføre et betydeligt og vedvarende administrationsarbejde for både mølle ejer, balanceansvarlig, net- og systemansvarlig virksomhed og kan således være med til at fordyre vindkraften og dens konkurrenceevne.

Der er ikke fundet grundlag for at ændre bestemmelsen om, at alle vindmøller fremover skal have egen afregningsmåler. Bestemmelsen, som ikke er ny, blev indført, fordi man anså det for en nødvendig og naturlig del af en vindmølle, og fordi omkostningen hermed under hensyn til udviklingen, bl.a. vindmølle størrelse, relativt set må anses for at være af mindre betydning.

Til § 9 foreslår Eltra efter stk. 2 indsat et nyt stk. 3 ”Såfremt der skal etableres enkeltmåling af møllerne opstillet i en gruppe eller park i henhold til stk. 2, fordeles gruppens eller parkens eventuelle resterende fuldlasttimer på de enkelte møller i forhold til deres installerede effekt”.

Eltra har hidtil administreret efter ovenstående foreslåede bestemmelse, idet møllerne i parken netop har accepteret kollektiv afregning i henhold til en fællesmåling af parkens produktion. Møllerne har således produceret hinandens fuldlasttimer. Ved opsplittningen af parken er det både ulogisk og administrativt meget kompliceret at tildele møllerne individuelle restkvoter af fuldlasttimer ud fra mølleejernes eget skufferegnskab.

Der er ikke fundet grundlag for at ændre bestemmelsen. Den systemansvarlige virksomhed har mulighed for, således som det også er sket, at udarbejde retningslinier for administrationen vedrørende fuldlasttimeopgørelser. Retningslinierne skal godkendes af Energistyrelsen.

B. Skrotningsordning.

Til udkastets § 12 bemærker vindmølleindustrien, at der bør åbnes op for mulighed for dispensation fra fristen den 31. december 2009 for nettilslutning af den nye mølle i de tilfælde, hvor hindringer af væsentlig betydning for en rettidig nettilslutning ikke kan henføres til forhold, som vindmølleejeren var bekendt med eller burde være bekendt med. Det svarer til dispensationsmuligheden efter lovens § 57 ved tilslutning af nye biogasanlæg.

Der er ikke fundet grundlag for en ændring. I forbindelse med fastsatte frister for nettilslutning er det forudsat, at vindmølleejeren indretter sig, således at disse frister kan overholdes.

Eltra bemærker til § 12, at kravet om landinspektørerklæring og kravet om, at møllen skal være fjernet, er udgået af bestemmelsen.

Disse krav er ikke længere anført i bestemmelsen, idet det er vindmølle-ejeren, som skal dokumentere, at han opfylder betingelserne for at kunne få udleveret et skrotningsbevis. Den systemansvarlige virksomhed udarbejder retningslinier for administrationen vedrørende udstedelse af skrotningsbeviser, jf. § 13, stk. 4.

Vindmølleindustrien bemærker til § 14, stk. 2, at bestemmelsen om, at den uudnyttede del af et skrotningsbevis falder bort, er uheldig, nu hvor det drejer sig om større møller, hvor det bliver et langt sværere puslespil at få den udskiftede kapacitet til at gå op med den nye mølles kapacitet. Det bør derfor være muligt at overføre den overskydende del til en anden mølle. Dette kan fx ske ved en påtegning på det oprindelige skrotningsbevis, der viser, hvor stor en del der er brugt, og hvor stor en del der resterer til evt. senere brug.

Ordningen er indrettet således, at skrotningsbeviset indleveres senest ved nettilslutningen af den pågældende mølle, hvori det planlægges udnyttet. Herefter betragtes beviset som brugt. Det kan derfor ikke udleveres igen med henblik på senere (delvist) brug. For at imødekomme Vindmølleindustrien er bestemmelsen dog ændret, således at et skrotningsbevis kan opdeles i op til 10 selvstændige skrotningsbeviser.

Til § 13 bemærker Eltra, at det fremgår af bestemmelsen, at forhåndstilsagn gives, såfremt kvoten på 175 MW ikke derved overskrides. I forbindelse med det administrationsgrundlag, som Eltra påtænker at anvende, ønskes bekræftet, at en lodtrækning blandt ansøgningerne, hvor en tildeling af et forhåndstilsagn ville betyde en overskridelse af de 175 MW, ikke vil stride mod formuleringen af bestemmelsen.

Det er den systemansvarlige virksomhed, som udarbejder retningslinier vedrørende udstedelse af skrotningsbeviser. Efter ændringen af udkastet, hvorved et skrotningsbevis kan opdeles, jf. ovenfor under kommentaren til Vindmølleindustriens høringssvar, forventes det, at kvoten vil kunne opfyldes præcist. En eventuel lodtrækning skal således kunne håndteres inden for kvoten på de 175 MW.

Elsam Kraft A/S bemærker til § 12, at det er problematisk, at bekendtgørelsen ikke kommer nærmere ind på sikring af det nødvendige planlægningsgrundlag for udskiftning af møller, herunder hvilke betingelser amter og kommuner kan stille til nye vindmøllerejere i

forbindelse med planlægningen af etablering af nye møller i eget planlægningsområde.

OVE har konkrete forslag til planlægningsproceduren i forbindelse med ordningen og højden af erstatningsmøllerne.

Planlægningsproceduren henhører under Miljøministeriet, og bestemmelser herom er derfor ikke medtaget i vindmøllebekendtgørelsen.

C. Andet.

OVE kritiserer, at der er sat et loft på skrottningsordningen på 175 MW, når potentialet er 400 MW.

Loftet for den nye skrottningsordning fremgår af energiforliget af 29. marts 2004.

Elsam Kraft A/S finder det betænkeligt, at der i §§ 5 og 6 forskelsbehandles til fordel for etablering af havmøller, og at konsekvensen af de øgede nettilslutningsomkostninger er, at der kun vil blive etableret havvindmølleparker gennem udbud.

Der findes ikke grundlag for at ændre bestemmelserne, som er udarbejdet under hensyn til det politiske sigte at fremme havmølleudbygning gennem udbud.

D. Øvrige ændringer efter høringsudkastet.

Som følge af havvindmølleudbuddet er der indsat bestemmelser i § 9, stk. 4, om, at undtagelse fra kravet om egen afregningsmåler for havvindmøller ikke gælder for forsøgsmøller, og i § 16, stk. 1, om, at retten til genoptagelse ikke omfatter ejere af havvindmøller etableret efter udbud.